

בש"פ 1856/24 - ווילאמס אובינה איהבורו נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 1856/24

לפני: כבוד השופטת ר' רונן

העורר: ווילאמס אובינה איהבורו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
בע"ח 31800-02-24 מיום 20.2.2024 שניתנה על
ידי כב' השופט ש' מלמד

תאריך הישיבה: ל' באדר א התשפ"ד (10.3.2024)

בשם העורר: עו"ד שאדי כבהא

בשם המשיבה: עו"ד איתי שהם

החלטה

1. הערר שלפניי נוגע לעתירתו של העורר לעיין בחומרים שלטענתו הם חומרי חקירה. המשיבה העבירה לעורר את המסמך, נספח ב', שלפי כותרתו מהווה עדכון מעמיתי המשטרה בדרום אפריקה. בקשת העורר נוגעת לחומר שהיווה בסיס לסיכום במסמך זה.

2. מטענות הצדדים הסתבר כי מדובר בהודעות "וואטסאפ" שהועברו בין נציג המשטרה בישראל למקבילו בדרום אפריקה. המשיבה, שהתנגדה לבקשה, העלתה מספר טענות. בכלל זה, היא טענה כי ההתכתבות בין גורמי חקירה בישראל לבין עמיתיהם בחו"ל מהווה תרשומת פנימית שאין מקום להורות על חשיפתה, וכן כי תפיסת מכשיר הטלפון של השוטר תפגע בפרטיותו.

3. אני סבורה כי בטרם מתן החלטה ביחס לבקשת העורר, נכון כי בית המשפט המחוזי יעיין בחומר הגולמי שהיווה את הבסיס למסמך נספח ב'. באשר לטענה אודות הפגיעה בפרטיות, הרי שב"כ העורר יסתפק בכך שיוגשו לבית המשפט צילומי מסך של התכתובת הרלוונטית בין גורמי המשטרה, שהיוותה את הבסיס למסמך נספח ב'.

4. באשר לטענה לפיה מדובר בתרשומות פנימיות, הרי גם כאשר חומר חקירה כולל תרשומות פנימיות, ניתן בנסיבות מסוימות להורות על חשיפתו, ככל שמדובר בחומר שהוא רלוונטי, וזאת לאחר איזון בית זכויות הנאשם לבין אינטרסים אחרים (בש"פ 6662/19 מדינת ישראל נ' בן עוז, (24.11.2019)). במקרה דנן, כאמור, בית המשפט קמא לא עיין בחומר עצמו. מדובר על פני הדברים בכמות מוגבלת ומצומצמת מאוד של חומר, שלאחר עיון בו ניתן יהיה לקבל החלטה לגוף בקשת העורר.

5. לכן, אני נעתרת לערר בעניין זה שהדיון יוחזר לבית משפט קמא, על מנת שיעיין בחומר כפי שצוין לעיל ויקבל החלטה ביחס לשאלת גילוי לעורר בהתאם לשיקול דעתו.

ניתנה היום, ל' באדר א' התשפ"ד (10.3.2024).

שׁוֹפֵט